

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3332/2020
20.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Згерђа, адвокат из ..., против туженог Јавног комуналног предузећа за превоз путника „Аутотранспорт Панчево“ из Панчева, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1656/20 од 01.10.2020. године, у седници одржаној 20.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1656/20 од 01.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 52/19 од 19.05.2020. године, која је исправљена решењем истог суда од 11.08.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име разлике зараде за остварене а неплаћене ефективне часове рада дужег од редовног радног времена за фебруар месец 2016. године исплати 3.330,70 динара са затезном каматом почев од 01.04.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике накнаде трошкова за исхрану у току рада за период од фебруара месеца 2016. године закључно са новембром месецом 2017. године исплати 33.306,12 динара са затезном каматом на одређене месечне износе од дана доспелости сваког до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене накнаде трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за период од фебруара месеца 2016. године закључно са месецом новембром 2017. године исплати 46.946,83 динара са затезном каматом на одређене месечне новчане износе од дана доспелости сваког до исплате и да за тужиоца на износе мање исплаћене зараде обрачуна и уплати разлику доприноса за пензијско и инвалидско осигурање надлежној филијали ПИО фонда у Панчеву. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1656/20 од 01.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име прековременог рада, исхране и регреса по ПКУ и Колективном уговору поднета је 27.03.2019. године. Вредност предмета спора је 83.601,65 динара.

С обзиром на то да је вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде испод цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић